

AKD-NEWS!

ČÍSLO 12 - AIRSOFTOVÝ MAGAZÍN - VÁNOČNÍ VYDÁNÍ
www.airsoftdejvice.cz

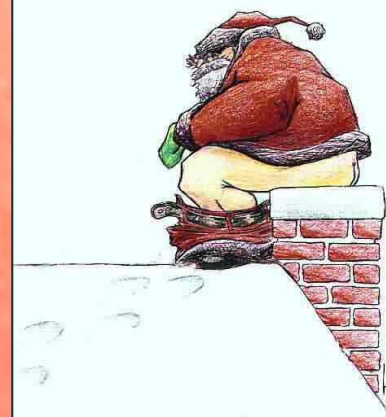
-PROSINEC 2010-

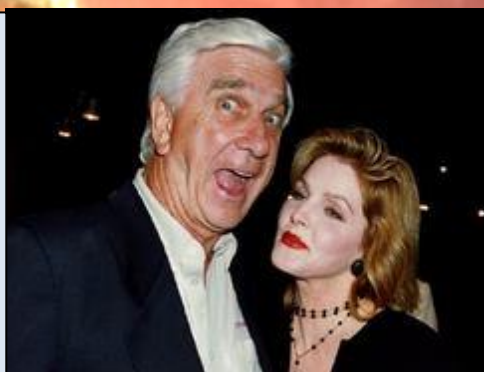
- 3**   **Prosincová výročí**
- 6**   **Legendy WWII.**
- 7**   **Ilustrované dějiny zbraní**
- 14**   **CoVy na to?**
- 16**   **Víte, kdo Vám kryje záda?**
- 18**   **Eurocorp**
- 28**   **Inzerce!**

Prosincový vtíp:

Způsob, jak vám říci,
že jste **OPRAVDU** zlobili.

Prosincové foto:

V neděli 28.11.2010, zemřel ve věku 84 let kanadský herec a komik, pan Leslie Nielsen, který zůstane v paměti všech především jako poručík Frank Drebin z Bláznivé střeli.

Vážení přátelé a kamarádi, sořáci a sořačky, příznivci života a legrace a vůbec všichni, se kterými jsme měli tu čest se letos potkávat!

Další rok je fuč a čekají Vás svátky stresu a obžerství, ale i klidu a pohody ve společnosti Vašich nejbližších. Náš časopis si dovoluje Vám popřát všechno nejlepší a pevné zdraví, pohodu a splněné sny během vánočních svátků, ale i v roce 2011!

*Děkujeme Vám za Vaši přízeň a podporu v uplynulém roce a těšíme se na ni i v roce příštím.
Za redakci AKD-NEWS! a Airsoft Klub Dejvice: Ondra, Marci a Carlos!*

PROSINCOVÁ VÝROČÍ

1.

1835 – Hans Christian Andersen publikoval svoji první knihu pohádek.

2.

1805 – Francouzské vojsko vedené císařem Napoleonem drtivě porazilo rusko-rakouské vojsko v bitvě u Slavkova.

1942 – Enrico Fermi provedl první řízenou řetězovou jadernou reakci.

3.

1967-Jihoafrický chirurg Christiaan Barnard provedl v Kapském Městě první úspěšnou transplantaci lidského srdce.

4.

1808 – Po dobytí Madridu zrušil Napoleon Bonaparte inkvizici ve Španělsku.

1941 – Holocaust: do terezínského ghetta dorazil první transport Židů.

5.

1868 – V Rakousku-Uhersku byla zavedena všeobecná branná povinnost, délka základní vojenské služby byla stanovena na 3 roky.

1484 – papež Inocenc VIII. vydal bulu, která rozpoutala hon na čarodějnice a procesy proti nim.

1492 – Kryštof Kolumbus objevuje karibský ostrov Hispanola.

1941 – Byla zahájena sovětská protiofenzíva, která zvrátila průběh bitvy o Moskvu.

1978 – NATO zavádí systém AWACS.

6.

1774 – Marie Terezie zavádí povinnou školní docházku.

1917 – Halifaxský výbuch: v přístavu Halifax došlo k největší člověkem způsobené explozi před odpálením atomové bomby.

7.

1941 – Japonský útok na Pearl Harbor, Spojené státy vstupují do války.

8.

1980 – John Lennon, bývalý člen skupiny The Beatles, byl smrtelně postřelen Markem Davidem Chapmanem před svým newyorským bytem.

9.

1437 – Po spěšném odchodu z Čech zemřel ve Znojmě během cesty do Uher král Zikmund. Jeho smrtí vymřel lucemburský rod, který v českém království panoval 127 let.

1986 – Na palestinských územích začala první intifáda – povstání proti izraelské okupaci.

10.

1901 – První předávání Nobelových cen.

1948 – OSN schválila Všeobecnou deklaraci lidských práv.

Všeobecná deklarace lidských práv je nezávazný dokument, obsahující nejznámější katalog lidských práv. Podle některých teoretiků nabylo toto prohlášení závaznosti jako právní obyčej. V části 7. závěrečného aktu Helsinské konference, se zúčastněné státy zavázaly, že kromě jiného budou v oblasti lidských práv a základních svobod postupovat také v souladu se Všeobecnou deklarací lidských práv.

Eleanor Roosevelt a Všeobecná deklarace lidských

práv.

11.

1946 – Byl založen Mezinárodní dětský fond neodkladné pomoci (UNICEF).

1972 – Apollo 17 přistálo na Měsíci.

12.

1901 – Guglielmo Marconi provedl první transatlantické bezdrátové spojení.

2004 - Při bojích v irácké provincii Anbar zahynulo osm příslušníků americké námořní pěchoty.

13.

2003 – Saddám Husajn zajat Americkou armádou.

2006 – přijata Úmluva OSN o právech osob se zdravotním postižením.

14.

1935 – Pro nemoc abdikoval prezident Tomáš Garrigue Masaryk.

1900 – Kvantová mechanika: německý fyzik Max Planck zveřejnil svoji teorii záření černého tělesa.

1911 – Roald Amundsen dobyl Jižní pól.

1946 – Mezinárodní organizace práce se stala specializovanou organizací OSN se sídlem v Ženevě.

2004 - Při sebevražedném útoku automobilem u vstupu do Zelené zóny v Bagdádu zahynulo sedm lidí a nejméně 13 bylo zraněno. Jde o druhý takový útok ve dvou dnech. Čtyři příslušníci irácké národní gardy byli zabiti při útoku na konvoj mezi Basrou a Bagdádem.

15.

1965 – V rámci programu Gemini došlo k prvnímu setkání dvou kosmických lodí ve vesmíru.

16.

1851 – Karel Havlíček Borovský deportován do Brixenu.

1944 – Druhá světová válka: německým útokem na západní frontě začala bitva v Ardenách.

2004 - Britští lordové soudci rozhodli, že zadržování podezřelých z terorismu po neomezeně dlouhou dobu bez soudu je nezákonné.

17.

1938 – v časopise Mladý hlasatel vyšel první díl kresleného seriálu Rychlé šípy spisovatele Jaroslava Foglara.

546 – Ostrogótský král Totila dobyl město Řím.

1770 – V Bonnu byl pokřtěn hudební skladatel Ludwig van Beethoven.

1903 – Bratři Wrightové uskutečnili první let letadlem.

1989 – V USA byl odvysílán 1. díl seriálu Simpsonovi.

18.

218 př. n. l. – Druhá punská válka: Hanibal dosáhl svého prvního velkého vítězství nad Římany v bitvě na řece Trebia.

1865 – Třináctým dodatkem k ústavě bylo ve Spojených státech amerických zrušeno otroctví.

19.

1916 – skončila bitva u Verdunu, která byla jednou z nejkrvavějších bitev První světové války. Na obou stranách padlo zhruba 700 000 vojáků.

1972 – Eugene Cernan, Ronald Evans a Harrison Schmitt se vrátili na palubě Apolla 17 na Zemi. Od té doby nestal na Měsíci žádný člověk.

2004 - Výbuchy aut naložených výbušninami zabily v iráckých městech Nadžáf a Karbala nejméně 64 lidí a zranily přes 140 dalších.

20.

1860 – Jižní Karolína se odtrhla od Spojených států, což vedlo k Americké občanské válce.

1951 – První elektřina vyrobená jadernou energií v reaktoru EBR-1 v Idaho Falls, USA.

21.

1834 – Poprvé byla uvedena divadelní hra Josefa Kajetána Tyla *Fidlovačka, aneb Žádný hněv a žádná rvačka*, ve které zazněla píseň ***Kde domov můj?***

2007 – Devět zemí, včetně Česka, vstoupilo do Schengenského prostoru.

1988 – Let Pan Am 103: teroristická bomba zničila Boeing 747 nad Lockerbie ve Skotsku a zabila 270 lidí.

22.

1882 – Thomas Alva Edison udělal první elektricky osvětlený vánoční strom.

23.

1888 – V důsledku záchvatu duševní poruchy si nizozemský malíř Vincent Van Gogh odřezal kus levého ucha a dal ho prostitutce.

24.

1943 – Rudá armáda zahájila Žitomirsko-berdyčevskou operaci. Bojů se účastnila i 1. československá samostatná brigáda.

25.

1066 – Vilém *Dobývateľ* korunován anglickým králem.

26.

2004 - Ničivé zemětřesení postihlo v neděli ráno ostrov Sumatru. Zemětřesení a zvláště jím vyvolaná vlna tsunami o výšce až 10 metrů měly na svědomí kolem 200 000 lidských životů.

27.

1979 – Sovětská válka v Afghánistánu: Sovětské jednotky dobyly Kábul a zabily Afghánského prezidenta Hafizullaha Amina.

28.

1611 – Galileo Galilei se stal prvním, kdo pozoroval planetu Neptun, ačkoliv ji považoval za hvězdu.

1895 – Bratři Lumiérové uskutečnili první veřejné promítání filmu.

29.

1989 – Československým prezidentem byl zvolen dramatik a disident Václav Havel.

1940 – Druhá světová válka: Při náletu Luftwaffe vypukl v City druhý velký požár Londýna.

31.

1992 – Ve 24.00 zanikla Česká a Slovenská Federativní Republika, rozdělila se na Českou a Slovenskou republiku.

1879 - Thomas Alva Edison představuje svou žárovku.

1970 – Rozpadají se The Beatles.

1991 – Ve 24.00 oficiálně zanikl Sovětský svaz.

Zdroj: WIKIPEDIE.CZ

WIKIPEDIA
The Free Encyclopedia

PROSINCOVÉ SÍŤOVINY:

To nejzajímavější na síti, podle naší redakce.

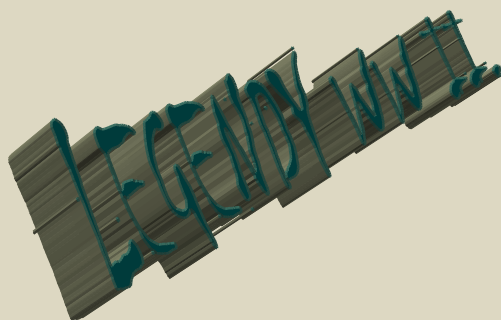
www.wikileaks.ch Odtajněné diplomatické depeše, zveřejněné průšvihy velmocí, to je wikileaks!

www.anonymizer.in Každý má právo svobodného pohybu po internetu aniž by ho kdekdo šmíroval.

www.cotoje.cz Ryze česká internetová encyklopedie.

www.sosej.cz Moderní download portál.

Děgt'arev

DP byl sovětský lehký kulomet užívaný zejména v druhé světové válce. Bývá označován jako vzor **DP-27** (1927) nebo **DP-28**. Tato jednoduchá a snadno ovladatelná zbraň byla používána i v poválečném období zejména v rozvojových zemích.

Ruský konstruktér Vasilij Děgt'arev pracoval od roku 1923 na konstrukci jednoduchého a lehkého kulometu. Inspirován byl kulometem Lewis, ale zvolil jiný systém uzamykání závěru dvěma závory. Do druhé světové války vstupovala Rudá armáda se 170 000 těmito kulometry a dalších 660 000 bylo vyrobeno v jejím průběhu. Bojové a technické ztráty činily více než polovinu tohoto počtu.

Kulometry DP byl vyzbrojen i 1. československý armádní sbor v SSSR.

DP a DPM

První prototyp lehkého kulometu **DP** (*DP = Děgt'arev pěchotní*) byl sestaven roku 1926. Do výbroje Rudé armády byl přijat o rok později. Na přelomu let 1943-1944 byl modernizován, verze byla označena jako **DPM** (*M = modernizovaný*).

Zpracoval: Carlos

Kulomet DP

Děgt'arev DP

Typ	Lehký kulomet
Místo původu	 SSSR
Ve službě	1927 — 60. léta
Války	Druhá světová válka
Navrženo	1926
Hmotnost	8,5 kg (DP) 11,64 kg (DT)
Délka	1266 mm
Typ náboje	7,62x54R
Ráže	7,62 mm
Kadence	600 ran/min
Zásobování municí	diskový zásobník na 47 nábojů (DP) nebo na 60 nábojů (DT) nábojový pás (RP-46)

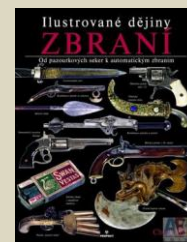
ARMY SHOP ARMED

Ilustrované dějiny zbraní

od pazourku k automatické pistoli

IV.

Od Napoleona do americké občanské války

Od počátku 19. století prodělávala válečná technika bouřlivý vývoj. Muškety s hladkými hlavními byly nahrazeny puškami s drážkovanou hlavní s mnohem větším dostřelem a přesností. Křesadlové bicí ústrojí ustoupilo nejdříve perkusnímu mechanismu s kloboučkem a později systému odpalujícím jednotné kovové náboje.

Zavedení těchto nábojů umožnilo vývoj opakovacích zbraní. Koncem 19. století už byla většina armád vybavena zbraněmi s pohyblivým závěrem a zásobníkem. Revolver, který v polovině století zpopularizoval Samuel Colt, poskytl jednotlivcům výkonnou a spolehlivou ruční zbraň. Později byly vynalezeny také automatické pistole. Sir Hiram Maxim vynalezl kulomet – zbraň, která střílela nepřetržitě tak dlouho, dokud byla stisknuta spoušť a dokud v zásobníku byly náboje.

1. Zbraně napoleonských válek

Standardní pěchotní zbraní byly předové muškety s hladkou hlavní a křesadlovým zámkem, obvykle v rážích od .69 do .75. Tyto zbraně byly nepřesné, s dostřelem asi 90 m, ale to nebylo rozhodující, protože při tehdejší taktice se více spoléhalo na masové formace pěchoty, která vypálila salvu a poté následoval útok na bodáky, kterému byl připisován mimořádný psychologický účinek.

Novinkou ve výzbroji byly také pušky s drážkovanou hlavní, které byly podstatně přesnější a jejich dostřel byl několikanásobně větší. Jejich nabíjení bylo však zdlouhavější než u mušket, proto jimi byly vybavovány jen specializované jednotky. Tato zbraň dokázala trefit cíl až na vzdálenost 550 m.

Význam sečných zbraní se stále zmenšoval. Dosud je používala jízda, ale v ostatních jednotkách se stávaly pouze součástí uniformy důstojníků. Některé zvláštní jednotky, zejména v rakouské armádě, používaly **vzduchové pušky**. Protože byly tiché a při výstřelu neprozradil výšleh plamene pozici střelce, byly v některých armádách klasifikovány jako zákeřné zbraně a Napoleon dokonce vydal rozkaz, aby každý zajatec vybavený touto puškou byl okamžitě popraven. Vzduchová puška vystřelovala projektily ráže .51 nebo .52 rychlostí 305 m/sec. Na jednu vzduchovou náplň vystřelila asi 10 ran. Patrně zdlouhavé pumpování zabránilo jejímu rozšíření.

2. Od křesadla k perkusnímu kloboučku

Po sto letech křesadlových bicích ústrojí přichází novinka. Patrně velká prodleva mezi zapálením doutnaku a vlastní složou, vedla několik vynálezců k vývoji nového systému – odpálení pomocí úderu kladívka na chemickou směs, např. třaskavou rtuť – **perkusií systém**. Původně byl použit tento systém u sportovních zbraní, a protože se osvědčil, převzaly ho i armády. Stalo se tak v první polovině 19. století.

Vývoj perkusiího systému patrně inspiroval skotský reverend Alexander Forsyth, který si uvědomil, že časová prodleva mezi stisknutím spouště a výstřelem je dost dlouhá na to, aby ptáci,

vyplašení cvaknutím, stačili odletět. Kolem roku 1805 vymyslel bicí ústrojí, v němž kladívko bilo na úderník vstupující do malé lahvičky se speciální výbušninou, která zapálila prachovou náplň v hlavni. Forsythův zámek znamenal velký pokrok, třebaže měl i své nevýhody (třeba, že mohla explodovat celá lahvička), inspiroval některé puškaře k práci na alternativách tohoto zámku. Mezi nimi vynikl zejména Joseph Manton, Když roku 1821 vypršel Forsythův patent, začaly se používat různé nárazem zapalované tabletky, pásy, trubičky a kloboučky. Nakonec se prosadil ocelový klobouček, později nahrazený měděným. Byl naplněn směsí, jejíž základ tvořila třaskavá rtuť. Klobouček se nasazoval na komínek v zámku, kde do něj při stlačení spouště narazilo kladívko. O tom, kdo klobouček vynalezl se vedou diskuse, ale většinou je vynález připisován Joshuovi Shawovi, který si ho nechal patentovat po roce 1814.

Perkusní systém byl spolehlivý za každého počasí a selhával jen málokdy. Přispěl také k zavedení spolehlivých opakovacích zbraní, hlavně revolverů. Nicméně ani perkusní kloboučky nevyřešily největší problém. Nabíjení zbraní zepředu bylo zdoluhavé a střelec byl po tu dobu neozbrojen. Tento problém vyřešilo až zavedení kovových nábojů po roce 1850.

Konverze křesadlového zámku na perkusní nebyla složitá, stačilo vyměnit pánvičku za komínek k nasazení perkusního kloboučku a křesací kámen nahradit kladívkem. Nevýhodou perkusních zbraní bylo, že střelec musel stále u sebe nosit perkusní kloboučky, jinak byla zbraň nepoužitelná. Proto se čas od času objevovaly zbraně s otočnou pánvičkou a komínkem a kladívkem se vsazeným křesacím kamenem.

3. Meče 19. století.

Už před koncem napoleonských válek byl význam mečů jako válečných zbraní v západním světě na ústupu. Meče a šavle sice byly ještě používány v jízdních jednotkách, ale s nástupem revolverů a opakovacích karabin ustupovaly stále více do oblasti ceremonií nebo sportu. Z těchto chladných zbraní se stávaly symboly postavení majitele, proto byla více věnována pozornost jejich zpracování. V tomto oboru se zejména proslavil zejména Henry Wilkinson, který zdědil puškařskou výrobu po svém tchánovi Henry Nockovi. Firma vyráběla též bajonety a po roce 1805 rozšířil Wilkinson sortiment o výrobu šavlí. Prosadil se a získal věhlas díky velmi kvalitním čepelím a brzy začal vyrábět i další kovové výrobky, od zahradního nářadí až po psací stroje. Od roku 1898 je firma Wilkinson Sword jedním z předních výrobců žiletek.

4. Pepřenky a derringery

Než se staly v polovině 19. století legendou revolvery z dílny Samuela Colta, byly nejpobulárnější ruční zbraní **pepřenky**.

Na rozdíl od revolveru, který má jednu hlavěň a nabíjí se z otočného válce, měly pepřenky 4-6 hlavní otočných kolem společné osy. Tuto zbraň si nechal patentovat Ethan Allen v Massachusetts roku 1837. Se švagrem založili firmu Allen & Thurber, která se specializovala na výrobu těchto pistolí. Pepřenka měla dvojčinný odpalovací systém, proto dokázala střílet v rychlém sledu. Její slabinou však byla velká nepřesnost. Nakonec se stala obětí rostoucí popularity revolverů a její výroba byla v šedesátých letech 19. století ukončena.

Puškař Henry Deringer obohatil trh v třicátých letech 19. století krátkou pistolí (obvykle jen 1,5 palce v ráži většinou .41. Zbraně, které vyrobil on sám, nesly název **deringer**, zbraně jiných výrobců pak **derringer**. Tento název se vžil pro všechny pistole tohoto typu. Obvykle měly dvě hlavní nabíjené zepředu umístěné nad sebou a perkusní mechanismus. Pro své malé rozměry byly oblíbenou obrannou zbraní, protože se daly snadno uschovat. Stejnou zbraní zavraždil John Wilkes Booth 15. dubna 1865 ve Fordově divadle ve Washingtonu amerického presidenta Abrahama Lincolna.

Zbraně tohoto druhu později vyráběla celá řada výrobců, včetně Colta a Remingtona.

5. Coltovy revolvery

Samuel Colt sice nebyl vynálezcem revolveru, ale jeho patenty na technická vylepšení zbraně z let 1835 a 1836 a hlavně používání vzájemně zaměnitelných součástek, umožnily masovou výrobu a vysokou technickou úroveň revolverů.

Křesadlové revolvery se v Anglii objevily už v polovině 17. století. Problém byl v tom, že každá nábojová komora v bubínku musela mít vlastní pánvičku. Až počátkem 19. století Američan Elisha Collier vyvinul zbraň s jednou pánvičkou. Skutečně bezpečné a prakticky použitelné revolvery však byly k dispozici až po zavedení perkusních kloboučků. Navíc Colt revolver vylepšil systémem, který spojil bubínek se spouštěcím mechanismem, takže už nebylo nutno bubínek otáčet ručně. Až do sedmdesátých let 19. století byly revolvery jednočinné.

Střelec nejprve natáhl kladívko, čímž se zároveň pootočil bubínek o jednu polohu a zbraň byla připravena k výstřelu. Problémem však nadále zůstávalo nabíjení. Každá komora se musela nabít zvlášť prachem a kulí zepředu, zápalka se vložila zezadu. Proto se objevovaly různé typy nabíječek, které měly nabíjení zjednodušit. Velký pokrok však nepřinesly. Tento problém byl vyřešen až vynálezem jednotných kovových nábojů.

S. Colt byl samouk, který měl technické nadání a představitost. Narodil se v Hartfordu v Connecticutu v rodině majitele textilní továrny v r.1814. Práce v rodinné firmě ho nebavila, proto se jako patnáctiletý dal najmout na loď jako plavčík. Během plavby vymyslel svou první konstrukci

revolveru, kterou si dal patentovat roku 1836. Na to založil v Patersonu v New Jersey společnost Patent Arms Manufacturing Company. Ta však roku 1842 zbankrotovala, protože veřejnost jeho novým zbráním nedůvěřovala. Colt se však nevzdal a tak roku 1851 na velké zbrojařské výstavě v Londýně vystavil své zbrusu nové modely. Ty se již ujaly a díky velkému objemu zakázek mohl již v roce 1855 založit v Hartfordu novou továrnu, která se brzy stala největší zbrojařskou firmou světa. Slávy svých nejlepších modelů Peacemaker a Six-Shooter se však nedožil.

Samuel Colt

6. Coltovi konkurenti

Zatímco Coltovy revolyery zásluhou patentů i marketingu ovládaly trh v Americe, na obou stranách Atlantiku uváděli další zbrojaři řadu konkurenčních zbraní. Mnohé byly vyzkoušeny a osvědčily se ve válkách na Krymu, v Indii a také ve Spojených státech.

Na výstavě v Londýně roku 1851, kde Colt vystavoval své jednočinné revolyery, předvedl britský puškař Robert Adams nový typ revolveru, u něhož nebylo potřeba před výstřelem natahovat kohoutek. Současně se stlačením spouště se kohoutek natáhl, válec se pootočil a zafixoval a kladívko dopadlo. Tímto dvojjinným revolverem se dalo střílet rychleji, ale méně přesně, protože spoušť bylo nutno stlačit větší silou než u jednočinného revolveru. Přesto oba typy revolverů šly dobře na odbyt na obou stranách válečných konfliktů

V polovině padesátých let 19. století vynalezl Rollin White, bývalý Coltův zaměstnanec nový design válce na kovové náboje s okrajovým zápalem. Colt z nepochopitelných důvodů byl přesvědčen, že kovové náboje nemají budoucnost a návrh nepřijal. Ochotně se ho ujali Horace Smith a Daniel Wesson – průkopníci kovových nábojnic a opakovacích pušek. V roce 1857, když Coltovi vypršela platnost jeho patentů, uvedli na trh svůj model .22 a potom i .32 na náboje s okrajovým zápalem, které během občanské války získaly velkou popularitu. Když jejich patent vypršel, Colt, Remington a celá řada dalších výrobců uváděla na trh modely, používající uzavřené celokovové náboje.

Pokračování příště.

Zpracoval: KK

Zdroj: Ilustrované dějiny zbraní

Československé Tanky od vzniku republiky

LT vz. 35 – Lehký Tank

-**LT vz. 35** byl československý lehký tank vyvinutý firmou Škoda v polovině třicátých let 20. století. Na jeho sériové výrobě se od roku 1935 kromě firmy Škoda podílela též pražská továrna ČKD (v rámci licence). Po obsazení Československa byla značná část tanků vz.35 převzata německou armádou. Ta jej do výzbroje zařadila pod označením Panzerkampfwagen 35(t)....

-Pokrokové bylo u tanku LT vz. 35 použití pneumatického řazení a pneumatického posilovače řízení, což snižovalo únavu řidiče při delších přesunech. Byla to pokročilá konstrukce, ale tank byl po mechanické stránce velmi složitý, což komplikovalo opravy.

LT 35 dokázal překonávat překážky o rozměrech: stěny 80 cm, brody 90 cm a okopy 200 cm.

Hlavní zbraň tanku tvořilo dělo Škoda A-3 ráže 37 mm s drážkovanou hlavní L/40 (německé značení 3,7cm KwK 34 (t) L/40) se zásobou 80 nábojů. Náměr děla byl -10 stupňů až +25 stupňů. Sekundární výzbroj tvořily dva kulometry ZB 35 nebo 37 (německé značení MG 35 (t) nebo MG 37(t)) s 2500 náboji

Obecně byl LT-35 hodnocen jako kvalitní, leč nepříliš dokonalý (zejména pro problémy s příliš komplikovaným a poruchovým podvozkem) a od roku 1939 jej Němci začali nahrazovat zástupcem další generace československých lehkých tanků – typem LT 38 (v německé terminologii Pz 38(t)).

Každá z firem - ČKD a Škoda - vyrobila polovinu z celkem 298 tanků pro Čs. armádu. Tanky byly armádě předávány od konce roku 1936 do dubna 1938 a přiděleny následovně:

- 1. pluk útočné vozby - 197 tanků
- 2. pluk útočné vozby - 49 tanků
- 3. pluk útočné vozby - 52 tanků

V září 1938 tak měla Čs. armáda ve výzbroji celkem 298 tanků LT vz. 38, na našem území se jich ale nacházelo jen 297 - jeden tank byl spolu s továrním prototypem Škody od srpna 1938 na předvádění v Kubince u Moskvy, na naše území se vrátil v březnu 1939. Dalších deset exportních tanků tohoto typu určených pro Rumunsko bylo během mobilizace zabaveno ve Škodě. Čs. armáda během mobilizace v září 1938 plánovala objednání dalších 105 tanků LT vz. 35, tato objednávka byla začátkem října 1938 zrušena.

S tankem LT vz. 35 získala Škoda největší předválečný exportní úspěch - 126 těchto tanků pod označením Škoda **R-2** si objednala již v roce 1936 rumunská armáda, vyrobeny byly mezi 1. zářím 1938 až 22. únorem 1939.

Počet a rozmístění Tanků po okupaci Československé republiky a vyhlášení samostatného slovenského státu.

298 tanků LT vz. 35 z výzbroje Čs. armády bylo po 15. březnu 1939 rozděleno následovně:

- 244 tanků převzala do výzbroje německá armáda pod názvem Leichte Tank Muster 35 (L.T.M. 35) a od roku 1940 pod názvem Panzerkampfwagen 35 (t) (PzKpfw 35(t))
- 52 tanků si ponechala ve výzbroji slovenská armáda (z výzbroje 3. pluku ÚV v Turčianském sv. Martině)
- 2 tanky ukořistili Maďaři během bojů na východním Slovensku v březnu 1939

LT 35 jako Pz 35(t) bojoval v řadách Wehrmachtu v Polsku a při francouzském tažení, 155 strojů se účastnilo prvních fází útoku na SSSR, zde však bylo zřejmé, že již nejsou schopny plnit své úkoly tváří v tvář technicky vyspělejšímu zbraním nepřítele a byly záhy staženy z první linie. Mnoho tanků PzKpfw 35(t) bylo v dalším průběhu války přestavěno na muniční vozidla a další podpurné prostředky. Kromě u Wehrmachtu byl ve druhé světové válce tento tank nasazen např. na Slovensku a v Rumunsku.

Statistiky tanku LT vz. 35

- Celková výroba tanku LT - 35 a jeho modifikací:
- 2 prototypy Škoda (Š-II-a a R-2)
- 298 tanků LT vz. 35 pro Čs. armádu v letech 1936-1938
- 126 tanků Škoda R-2 pro rumunskou armádu v letech 1938-1939
- 20 přebudováno na velitelské PzBfWg 35(t) v letech 1939-1940
- 2 nově sestaveny z 11 vyřazených v červnu 1942
- 49 přestavěno na dělostřelecké tahače v letech 1942-1943
- 20 přestavěno v Rumunsku na stíhače tanků TACAM v roce 1944

Označení LT vz. 35 a jeho modifikací:

- Čs. armáda - Lehký tank vz. 35 (LT vz. 35)
- slovenská armáda - Ľahký tank LT-35
- německá armáda - nejprve LTM.35 (Leichte Tank Muster 35), od ledna 1940 Panzerkampfwagen 35(t) (PzKpfw 35(t))

Technická data LT vz. 35

Posádka: 3 muži, v německé armádě 4 muži

Hmotnost: 10 500 kg

Rozměry: délka 4900 mm, šířka 2055 mm, výška 2370 mm

Pancéřování: čelní 25 mm, boční 12-16 mm, horní 8 mm

Pohon: motor Škoda T-11/0, vodou chlazený čtyřválec o výkonu 88,2 kW při 1800 otá./min.

Max. rychlost: 34 km/h na silnici

Dojezd: 160 km po silnici, 120 km v terénu

Překonávání překážek: stěny 80 cm, brody 90 cm, příkopy 200 cm

Výzbroj: kanón ráže 37 mm Škoda A3 s drážkovanou hlavní L/40 (německé značení 3,7 cm KwK 34 (t) L/40)

Pokračování příště

Zpracoval: Soptík

Zdroj: Wikipedie

CO VY NA TO?

Povím vám takový příběh z prostředí vysoké školy. Příběh je to samozřejmě od začátku do konce smyšlený a ani v nejmenším se nezakládá na pravdě.

Byl tu před nějakým časem nejmenovaný student nejmenovaného vyznání z nejmenované země. Tato země však byla vyjímečná, vyznávají tam Islám. A hned sousední země, která v tomto smyšleném příběhu figuruje, vyznává Judaismus. Nuže, tento nejmenovaný student, přestože pocházel z té nejmenované země, byl dosti nadaný. Nedá se říci, že by exceloval, to sice ne, ale byl jeden z těch lepších.

Když přišlo na bakalářskou práci, měl jasno. Rešerše a studium technologie GPS. Pro ty, kdo netuší o čem jde, je to soustava navigačních satelitů, které vynesla na oběžnou dráhu země Americká armáda, aby měla kvalitní navigační systém. Dnes je část kmitočtů, na jakých satelity vysílají a pomocí kterých se dá spočítat vaše poloha vůči nim a tím pádem i na zemi, uvolněna pro využití v civilním sektoru.

Nuže, tento nejmenovaný student hodlal dále studovat technologii GPS pro blaho své. Leč byli lidé, kterým se to příliš nezamlouvalo.

Vláda té sousední země odhalila, potenciálního “teroristu”, který chce studovat technologii GPS, aby mohl, alespoň dle jejich názoru, využít GPS ke škodě jejich země. Tedy se snažili přijít na to, jak tomuto studentovi znemožnit studium technologie GPS, aby mu zabránili páchat v jejich vlastní zemi zlo. Koumali mnoho dní, až na to přišli.

Pár dní na to, co už nejmenovaný student z nejmenované země studoval technologii GPS a přemýšlel, jak správně sepsat svou rešerši jako bakalářskou práci, přišel na nejmenovanou katedru, která se technologií GPS zabývá, nejmenovaný vyslanec druhé nejmenované země, s doporučením od bezpečnostní rady OSN. Vedoucí bakalářské práce, když zvážil všechny varianty rozhodl, že toto téma je pro onoho studenta naprosto nevhodné. Zrušil tedy zápis bakalářské práce ve studentském systému a tomu nejmenovanému studentovi, doporučil, aby si našel jiné téma. Protože to byl necelý týden od začátku semestru, na studijním oddělení v tom neviděli problém.

Student (po rozhovoru s jistým velvyslancem) se rozhodl, že se namísto technologie GPS, která je pro něj naprosto nevhodná, bude věnovat systémům bezdrátových sítí, známých také pod zkratkou wi-fi, které byly podle jeho vedoucího bakalářské práce poněkud vhodnější.

Několik otázek k zamyšlení:

PROČ chtěla ta nejmenovaná země bránit nejmenovanému studentovi, z té konkrétní nejmenované země studovat technologii GPS, když ke studiu bohatě postačuje, aby nastudoval již zpracované rešerše, kterých je po světě v různých jazycích nespočetně? Navíc, když jsou tyto rešerše VOLNĚ přístupné KOMUKOLIV?

PROČ na to vůbec nejmenovaný vedoucí bakalářské práce takto reagoval? Jsme přece v Čechách a dá se říci, že jsme stále jedna z těch svobodných zemí.

A za třetí, jak je vůbec možné, že může cizí vláda zasahovat do našich vnitřních záležitostí?

Nemusím snad dodávat, že tento příběh je CELÝ smyšlený a ani v nejmenším se nezakládá na pravdě. Že?

Jan “Zmaťas” Zmatlík,
3. prosince 2010

Metro 2033

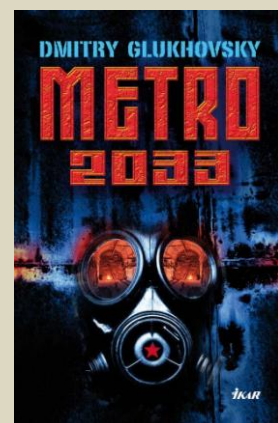
Dmitry Glukhovskiy

Je rok 2033 a na Zemi není skoro žádný život.... tedy ne lidský. Je po jaderné válce, která vyhladila téměř celé lidstvo. Lidé se ukryli před gama zářením do moskevského metra, kde nyní přežívají na houbách, vitamínech a prasatech. Za 30 let se ze stanic vytvořily něco jako městské státy, v některých vládne chaos, někde administrativa a někde obnovený komunismus. Peníze už dávno ztratily hodnotu, místo toho jsou nejcennějším zbožím zbraně a nábojnice.

Jak jsem napsal, příběh se odehrává v moskevském metru, konkrétně na stanici VDNCh (výstava úspěchů národního hospodářství), kde žije dvacetiletý Arťom. Celkem klidnou atmosféru stanice naruší monstra pronikající z povrchu zmutovaná radioaktivním zářením.

Za tento problém může Arťom a tak je nucen odejít do Polis ve středu metra, aby pomohl své stanici. Na této cestě bude mnoho nebezpečí jako fašisti, komunisté, banditi, monstra a tunely metra, ve kterých se za divných okolností ztrácejí lidé.

Příběh je vynikající, napínavý a celkem teoreticky možný, autor také mistrovsky popsal atmosféru celého příběhu a je úchvatné, jak dobře a do detailu popisuje Arťomovu cestu, takže si snadno představíte obrovské stanice, na kterých žijí lidé. Knihu jsem přečetl ani ne za týden a můžu říct, že je to nejlepší kniha, kterou jsem kdy četl.

Vydal: Euromedia Group - Knižní klub

autor: Sušenka

Doporučená cena: 399,-

Bohemia Air Soft®
www.airsoftshop.cz www.airsoft.cz/shop

Víte, kdo vám kryje záda aneb znáte členy AKD?

Základní údaje:

Nick: Soptík

Zbraň: MP5, A4 aeg

Hodnost: Lance Corporal

Vstup do AKD: 15.12. 2009

- 1) **Proč právě airsoft? Co tě na tom baví a jak jsi se k němu dostal?**
No nabídnul mi to můj nejlepší kamarád, jestli to náhodou nechci zkusit, takže díky němu jsem tady :) A co mě na tom baví ? No asi to, že se můžu sejít s kamarádama.
- 2) **Jaká je tvá oblíbená hudební skupina?**
No na sto procent Landa, ale Kabáty taky můžu.
- 3) **Jaký je tvůj oblíbený film?**
Hvězdná Pěchota 1 (Starship Troopers)
- 4) **Jaká je tvá oblíbená kniha?**
Vlkodlak
- 5) **Jaká je tvá oblíbená PC hra?**
Starej, ale dobrej Flashpoint :)
- 6) **Jaké je tvé povolání nebo čím se chceš stát?**
Zatím student, ale do budoucna bych rád k profesionálním hasičům.
- 7) **Od kolika let se dá hrát podle Tebe airsoft, bez ohledu na zákon?**
Pokud uneseš zbraň třeba v roce, tak no problem :)
- 8) **Je airsoft sport vhodný i pro holky?**
Tak to určitě je a upřímně, co by jsme tam bez nich dělali ...
- 9) **Měl jsi finanční problém při získávání airsoft výstroje a výbroje a co by jsi v tomto směru doporučil ostatním?**
A kdo neměl... Brigáda nebo pokud na to není věk, tak určitě i doma se najdou nějaké domácí práce.

10) Jaký druh akce máš nejraději?

Starej dobrej ruskej útok :) ,ale CQB mám na prvním místě!

11) Jaká je tvá oblíbená armáda a zbraň?

MP5 A4 a samozřejmě armáda JEJÍHO VELIČENSTVA!

12) Jak daleko a čím jsi schopen a ochoten cestovat za airsoftem?

Co buď doprava nebo peněženka dovolí.

13) Existuje v airsoftu přátelství nebo je to pro tebe jen adrenalinový sport, kam se chodíš pouze odreagovat?

Bez kamarádů/ek by mě to tak do měsíce přestalo bavit, takže určitě to k tomu patří a bez toho to snad ani nejde.

14) Co podle tebe na airsoft nepatří? Kdo by rozhodně neměl hrát airsoft?

Špatně psychicky založení lidé, hrající pouze pro to, aby někomu škodily.

15) Jak často by se měl hrát airsoft?

Tak dvakrát do měsíce je úplně ideální.

16) Jaký máš vztah k vlastnímu týmu?

Tak AKD je skoro jako moje druhá rodina, za kterou se vždycky rád vracím.

17) Jaký máš pocit, když číháš na protivníka?

Nervy by se daly krájet :)

18) Jaká je Tvá oblíbená strategie?

Menší skupinky a spíš potají.

19) Jaký je tvůj sen, jako airsoft'áka?

Docela rád bych si jel zahrát do Anglie :)

Autor projektu: Sušenka

V kanceláři exekutora Malloye...

„Dobře, takže poslouchej, nemám čas se s tebou babrat," řekl „Tady v Londýně máme dva pankáče, který pro nás dělali špehy. Teď si je zaplatil syndikát Tao a ti dva parchanti začali na nás práskat. Je jasný, že si to nemůžem dovolit. Je na tobě, abys jim vysvětlil naši politiku mlčení - nejlíp spoustou olova."

„Ano pane," kývl jsem.

„Ti dva smradi už asi vědí, že po nich půjdeme, takže se rozdělili. Toho jednoho hlídá banda agentů Tao. Šikmovoký, poznáš je na dálku. Mrňavý, ale bacha na ně, jsou docela vytuněný. V1 běžně, V2 jejich lepší lidi. V3 jsou doma a chráněj syndikát."

Mlčel jsem. Jako obvykle, jen tentokrát jsem dával pozor na všechno co řekl.

„Hlídá ho jedna četa agentů, takže čtyři," dopověděl „Je mi jedno jestli ho sejmeš z dálky odstřelovačkou a nebo pozabíjíš agenty a pak jeho. Druhej je sám, schovává se ve slumech, ale je ozbrojený a je to bejvalej voják, takže na něj taky bacha. Zapomněl jsem na něco?"

„Ne pane, to je vše co potřebuji vědět. Jaké budu mít vybavení?"

„Standartní koženej přšiplášť, oblečení co si vybereš," zasmál se „Co se týče zbraní, tak v rozumný míře všechno. Ale na hi-tech hračky ještě zapomeň."

„Dobrá pane. Žádám o povolení odejít do zbrojnice."

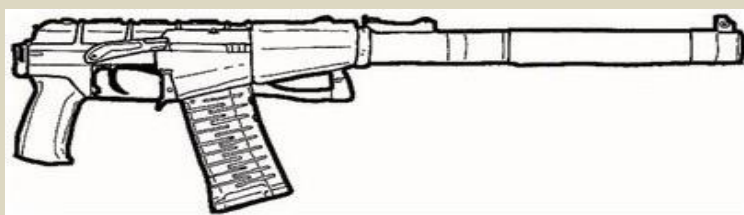
„Jen běž. Ozvi se, až se budeš připravovat na střelení," kývl Malloy.

„Shadow," identifikoval mě počítač.

„OK Shadow, co to bude?" zeptal se mě skladník. Ten samý chlap, co mě ozbrojoval posledně.

„Odstřelovací puška, pokud možno skládací."

„Hned to bude," zasmál se, sedl na koloběžku a odjel kamsi mezi regály.

„Tady," podal mi zbraň „AS-Val. Je to sice jen útočná karabina, na snajprovku ještě nemá prověřený, ale má integrovaný tlumič. Pažba se dá sklopit, takhle," názorně mi ukázal „A pak se ti vejde pod ten kabát."

„Probůh! Kdo TOHLE vyrobil?" zamračil jsem se.

Rozhodně to nebyla britská ani americká zbraň.

„Rusové," zasmál se skladník „A věř mi, že ve zbrojním průmyslu na ně má jen málokdo."

„Co puškohled?" povzdychl jsem si.

„Jo, to by šlo," podrbal se na hlavě „Kolik budeš potřebovat nábojů?"

„Moc ne, 20 by jich mělo stačit."

„Jenom?" ušklíbl se skladník „Tohle je na ráži 9*39mm, sice malá, ale prostřelí to kevlar i na 50 metrů. Plasteel na 15. Zásobník je na 20 ran."

„Jeden náhradní zásobník mi bude bohatě stačit," usoudil jsem.

Přece jen, zdálky to bude lepší a navíc budu mít puškohled.

„Tady ho máš," poslal mi ho po stole „Ještě něco?"

„Nějaký malý samopal," řekl jsem si „Něco skladného, ale účinného. A s velkým zásobníkem."

„Hele, nějaké z požadavků budeš muset oželeť, kámo," zasmál se skladník „Skladný a účinný? To by se našlo. Ale na velké zásobák zapomeň."

„Co tu máte?"

„Starej dobrej hecklerkoch, rána od toho je tvrdší jak kocovina po německém ležáku," zasmál se.

„Ale bude ti muset stačit 30 ran na zásobník. Když ho vystřílíš, pak ti můžu dát dělsí na 50 ran, ale ten už jen tak lehce neschováš."

„Dobře, tak ten HK MP5-K," kývl jsem „Jeden krátký, dva dlouhé zásobníky. A průraznou municí, tentokrát půjdu proti agentům."

„Fakt?" zabručel uznale „Tak jo. Tady máš, ale nastrkej si jí tam sám," posunul ke mě krabičky s municí „Tu obyčejnou si nech, pak jí přineseš zpátky."

„Dobrá. Dva granáty se slzným plynem."

„Hmm...pán je fajnšmekr. A co plynovou masku?" ušklíbl se, zatím co montoval puškohled.

„Netřeba. Nové modifikace mě činí imunním oproti těmto chemikáliím."

„Jasně, V3," kývl „No tak jo."

Zas nasedl na koloběžku a odjel mezi regály. Těžko jsem to všechno pod plášť schovával, takže jsem to nakonec vyřešil malou kabelou. Samopal jsem schoval do kabely, pušku zavěsil přes levé rameno pod kabát. Hrůza, ale snad to zabere. Budu muset chodit rovně a ne nakřivo. A nesmím se nikde ohnout, jinak to praskne. Doufám, že se mi někde nerozvážou tkaničky.

Došel jsem k motelu Rikki a zapojil HMN vidění. Přestože mi nahlásili, že je cíl v pokoji 23, všechny pokoje v motelu, včetně dvacet trojky byly prázdné. Přesto jsem se šel podívat dovnitř.

Vyrazil jsem dveře a vběhl dovnitř, samopal připravený ke střelbě. Přejel jsem očima chodbu. Nikde nikdo. A žádný další hluk. Přestože jsem už věděl, že tam není, stejně jsem proběhl celou ubytovnu.

“Opravdu prázdná. Sakra!” Naboural jsem se do mainframe a trochu se tam porozhlédl. “Hmm...” vypadá to, že tu ten pankáč ještě před nějakým časem byl. Nesli mu sem pizzu.

“Tady Shadow. Jsem u místa ONE, ale cíl je pryč. Podle všeho ho přemístili zhruba před dvěma hodinami. Žádám nové rozkazy.”

Malloy dlouze a velmi šťavnatě zaklel.

“Ehh...dobře. Neutralizuj cíl číslo dvě, po jedničce se porozhlédneme my.”

“Ano pane. Rozkazům jsem rozuměl.”

Z motelu Rikki to bylo na stanici metra jen kousek, takže jsem se většinu cesty vezl. Jenže pak už to tak pohodlné nebylo. Slumy byly stejně jako posledně; útočiště kriminálních živlů. Viděl jsem ženy, které nabízely své vlastní tělo. Byly všude. Drogoví dealéři. Na každém rohu jeden. Všichni si k nim chodili pro denní dávku. Jen na hlavním tahu jsem napočítal osm dealerů, z nichž alespoň tři byli pasáci. No co. Doba je holt zlá a s tím sám nic neudělám.

Cíl bydlel na okraji téhle ztracené čtvrti, takže jsem musel pěšky docela dlouho. Ale pořád jsem si musel dávat pozor, tady nevládly Syndikáty, ani neschopná policie. Tady vládl chaos a zločin. Když už nic jiného, tak Eurocorp je aspoň schopný udělat pořádek. Ale zrovna tady rozhodně ještě ne.

“Aha. Tady to je.”

Zapnul jsem HMN vidění a prohlédl si byt v opuštěném paneláku. Vypadá to, že je cíl na místě. Termovize mi ukázala tři zdroje tepla, jeden byl malý, ale zase horký a byl zhruba metr dvacet vysoko. Konvice na čaj. Pak další docela velký a méně horký. Podle zvuků televize. No a nakonec lidské tělo. Fakt, že je na klíně tlustá černá šmouha, nápadně připomínající střelnou zbraň, mě mírně znepokojoval, ale současně mě povzbudil. Ano, opravdu je to cíl. A bohužel je ozbrojený.

Přešel jsem ke dveřím a jen podle termovize jsem vykropil dávku skrz dveře. Pak jsem je vykopl a zbytek zásobníku vystřílel do těla.

“Identifikace pozitivní, cíl TWO usmrčen,” ohlásil jsem se, když jsem ohledal tělo.

“Výborně. Poslouchej Shadow, povedlo se nám vypátrat kam zmizel ten druhý pankáč. Tao se ho snaží dostat pryč ze země, ale ví toho o nás moc. Musíš ho zabít.”

“Ale pane, na takovou akci nemám vybavení.”

“Pošlu ti Šílenýho Ivana, ten ti pomůže. Ten zmetek je teď na nádraží Intercontinental a čeká na vlak do Francie. Ta je sice už prakticky naše, ale ještě tam nemáme lidi. Jak se dostane do tunelu, je pozdě. Tak mazej na taxíka, potřebujem, aby ses rychle dostal na nádraží. Dřív než ten vlak.”

AS-VAL jsem si hodil přes rameno a uháněl jsem k metru. Vem čert, že mě tu každé vidí, stejně mě nikdo nedožene, natož aby otravoval.

Páni, tohle je hustý. Sprintovat přes kilometr, to je dost výkon. Dá se říct, že bych teď všechny vrcholový sportovce strčil do kapsy. Bohužel, jako kyborg se nemůžu účastnit, protože by to nebylo

fér. Každopádně jsem to stihnul za necelé tři minuty. Metro jelo za další tři. A na nádraží Intercontinental jsem vystupoval za dvacet osm minut.

“Shadow, poslouchej dobře,” zavolal mi Malloy “Šílený Ivan tě čeká ve vestibulu, společně s dalším agentem. Jemu dáš tu pušku a nafasuješ od něj samopal Bizon. Verze s tlumičem, nesmíte tam udělat kravál. Váš postup bude ze střechy protější budovy krýt agent Scope. Agent Grizzly bude čekat v záloze s kulometem, kdyby se něco pokazilo a vy byste potřebovali podporu, ale Ivan ho zavolá jen ve chvíli, kdy už nebude jiná možnost. Jasně?”

“Ano, pane. Rozkazům jsem porozuměl. Ještě něco?”

“Pohni, dochází nám čas. Vlak vyráží za devatenáct minut a vy ho ještě musíte najít.”

Jen jsem vylezl z metra, viděl jsem naše agenty. Šíleného Ivana jsem poznal hned, toho druhého jsem neznal.

“Jdeš pozdě,” oznámil mi Ivan. “Předej Gruntymu tu karabinu a převezmi samopal Bizon.”

“Jdu na to,” kývl jsem.

Agent si beze slova převzal AS-VAL a podal mi známého Bizona s pěti rezervními zásobníky. Dost na dlouhou střelbu. Pravděpodobně se neobejdeme bez NVO. Nutná Vedlejší Oběť. Aspoň, že to nejde na mojí hlavu. Nerad bych zabíjel nevinné, ale když nebude zbylí...

Kchm...dobré dilema, zabít nevinného a nezúčastněného nebo dávat pozor a riskovat, že mě odhalí a přemazou paměť? Přestože to rozhodnutí nebylo jednoduché, výsledek je jednoznačný. Čím později se proflákne, že mě nemají pod kontrolou, o to víc budu mít času najít člověka, co dokáže vypnout nebo zničit můj killswitch.

“Panebože těch je...,” vydechl jsem.

Opět se mi strachy sevřely pŕlky. Na nádraží jsem spolehlivě rozeznal přes dvacet agentů Tao.

“Pane Malloy, zdá se, že máme problém,” zaslechl jsem Ivanovo hlášení.

“Ano?”

“Nepřátelští agenti jsou v početní převaze. Detekováno dvacet čtyři příslušníků syndikátu Tao.”

“DO “píppbzzt!!” ulevil si. Část přenosu byla kvůli jedoucí tramvaji rušená, ale já věděl, co chtěl říct.

“OK. Původní plán pořád platí. Pokuste se zabít cíl. Nemělo by to být jednoduché, ale jestli jsou tu agenti, je tu i cíl.”

“Vidím ho,” ozval jsem se. “Je uprostřed hloučku nepřátel. Jakmile začneme střílet, už se střílet nepřestane. Vidím alespoň dva těžké kulometry, osm útočných pušek, zbytek brokovnice a samopaly. Jsou velmi dobře vyzbrojeni.”

“Sakra!” zaklel ještě jednou. “Dobře. Chci toho pankáče mrtvého a je mi JEDNO jak to uděláte. Do toho!!”

“Útok!” zavelel Ivan.

Přestože to byl přímý příkaz, stáhl jsem se. Je rozdíl odvážný frontální útok a sebevražda. Tohle bylo to druhé. Ozval se výstřel, který pokračoval dávkou z Ivanova samopalu. A na ní odpovědělo aspoň deset agentů Tao těžkou palbou. Boj byl velmi krátký.

Agenti Ivana rozstříleli na hadry a Grunty s Grizzlym na tom nebyli o moc líp. Doktor Acroft je možná dá dohromady, když ne, půjdou na náhradní díly. Nádraží najednou zelo prázdnotou. Agenti Tao se zvedli, popadli toho pankáče a šli na nástupiště. Zůstal jsem jen já a Scope.

“Scope, slyšíš mě?”

“Jistě, Shadow.”

Překvapilo mě, že je to žena.

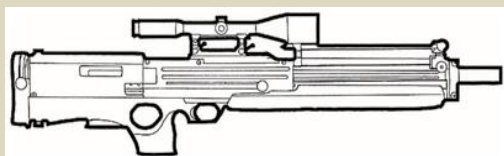
“Poslouchej, kdo tomu teď velí?”

“Zdá se že ty.”

“Fajn. Sbal se a pušku tady nech,” rozhodl jsem. “Šikmooký už nastoupili do vlaku, naše jediná šance dostat toho smrada je ve vlaku. Máme osm minut, tak fofruj. Chci tě do dvou minut tady dole.”

“Máš to mít.”

Protože už byli agenti za rohem, vystartoval jsem k tělům a obral agenty o vše cenné. Ivan měl nějaké peníze, na jízdenku do Francie to bude stačit. Hlavně jsem posbíral všechnu munici do Bizona. Grunty ho měl taky, takže jsem ještě sebral Grizzlyho TIMS bojovou brašnu, do které jsem vyskládal dalších osm zásobníků. Druhého Bizona jsem pro jistotu vzal taky.

“Scope, co máš za zbraň?”

“Walther WA-2021. Mám jí tu nechat?”

“Tohle jo,” řekl jsem. “Mám tady erárního Bizona s tlumičem, bude to muset stačit.”

Ještě že jsem ráno chtěl toho hecklerkocha. Teď se mi bude dost hodit. Každá patrona bude dost drahá.

Hmmm...Scope je, krom toho, že je kyberagentka, taky dost pěkná ženská. Ach jo. Napřed úkol. Trochu jsem se zamyslel, proč vlastně používáme převážně ruské zbraně. Nakonec je to vlastně logické, Rusko je dost daleko, má obrovskou kriminalitu, vyrábí celkem kvalitní zbraně, no a kdyby se něco podělo a nevyhnutelně se musela zapojit policie, nic nebude ukazovat na Eurocorp.

„Dva lístky do Paříže, spěchá to,” řekl jsem u pokladny v jiném bloku, než se střílelo.

„Máte pasy?“ zeptala se pokladní.

Beze slova jsem jí podal doklady. Když mě identifikovala jako agenta Eurocorpu, rozhlédla se na strany a pak se ke mě naklonila.

„Jsou na nástupišti osm. Vlak má z provozních důvodů deset minut zpoždění. Ale raději tiše.”

„Určitě,” kývl jsem. Střílet se bude až v tunelu.

„Dobře," řekla. „Teď se musím vrátit k práci. Pospěšte si, ať vám to neujede," podala mi dvě jízdenky.

„Jdeme," popohnal jsem jí.

“Hele, jestli si myslíš, že ti stíhám, tak se zatraceně pleteš!” řekla mi Scope podrážděně.

“Ale!” ušklíbl jsem se “Že by ti nevsadili implantát na kontrolu?”

Scope na to hned pozvedla zbraň, ale to jsem čekal.

Bizona jsem jí lehce vytrhl z rukou.

“Co s tím jako uděláš? Necháš mě za to zabít? Za špionáž?” ušklíbla se.

“To zrovna ne,” usmál jsem se na ní. “Protože jsme na tom zhruba stejně.”

“Tak proč nezdrhneme?” zkusila to.

“Killswitch,” pokrčil jsem rameny “Zatím musíme hrát svojí roli, takže pohni.”

Když neměla jako zátěž Bizona, běhalo se jí líp. A já si uvědomil, že nemá implantáty jako já.

“Co máš vlastně za kybervýbavu?”

“Jen plátování vnitřních orgánů a úpravu očí.”

“To teď bude muset stačit. Máš nějaký medikity?”

“Jen jeden.”

“Sakra!” zaklel jsem. “No, budeme muset doufat, že je Tao mají taky, pak je budeme moct využít pro sebe.”

Vyběhli jsme schodiště a před sebou měli vlak. Agenti Tao nastoupili a z veřejného terminálu jsem už věděl, že mají rezervaci v zadní části vlaku.

“Skrč se a za mnou,” řekl jsem.

“Nemáme čas!”

“Tři minuty je dost času,” sykl jsem a plížil jsem se podél vagónů až dopředu.

Přes tu únavu a stres se nám povedlo dostat se do prvního vagónu nepozorovaně, to jest, že o nás agenti Tao vůbec nevěděli. Vlak se rozjel dvacet vteřin poté co jsem zavřel dveře.

“Pane Malloy?”

“Kdo volá?” zvedl to rychle.

“Tady Shadow,” ohlásil jsem se “Agenti Tao zničili agenty Šílený Ivan, Grunty a Grizzly. Já a agent Scope jsme přežili, protože jsme byli příliš daleko a bitvy jsme se nestihli zúčastnit. Jsme ve vlaku do Francie a agenti Tao o nás nevědí. Rozkazy stále platí?”

“Jo! Jo, pořád platí co prvně. Zabijte toho pankáče.”

“Rozumím pane a provedu.”

„Tak jo Scope, jsme na to sami," povzdychl jsem si „Vypadá to takhle, Tao s tím zmetkem jsou v posledním vagonu, takže když ho odpojíme od zbytku vlaku, nějakou chvíli to nepoznají. A dá nám to trochu času k dobru."

„Proč to chceš udělat zrovna takhle?" zajímala se, zatímco kontrolovala zásobníky.

„Protože to nebudou čekat," řekl jsem, zatímco jsem promazával zbraně „Jsou připraveni na frontální útok, na záškodnickou akci rozhodně ne."

„Dobře," kývla „Dejme tomu, že se to povede a zabijeme ho. Co pak?"

„Pak musíme zdrhnout zpátky."

Když jsme vjeli do tunelu, napadla mě ještě větší šílenost.

„Ty poslouchej, dá se dostat na střechu?"

„Nedá, už jsem to kontrolovala."

„Škoda," povzdychl jsem si „Něco mě napadlo."

Život je někdy těžký.

„Hej, vy tam!" zavolal jsem na jednoho agenta Tao, co se toulal po chodbách.

Ten se otočil a namířil na zdroj zvuku zbraň.

„Ano?" zeptal se opatrně.

„Za váma," ukázal jsem do chodby.

Agent se otočil a na to jsem čekal.

“TEĎ!!” dal sem signál Scope, sám jsem zpod kabátu vytasil samopal a ještě od boku jsem začal střílet. Scope se vyklonila z kupé a ke střelbě se přidala. Jednomu z nás, neřešil jsem jestli mně nebo jí, se povedlo prostřelit hlavu. Kyborg se svezl na zem a tam vydechl naposled.

„Dobrý," sykl jsem, sklonil samopal a za nohy ho odtáhl do kupé.

Po zběžném prohledání jsem se musel usmát. Měl u sebe dva medikity a tři oslepující granáty. Zbraň nestála za řeč, měl jen obyčejný čínský šmejd.

A stejně měl málo munice. Poznal jsem toho, co se nejvíc zasloužil o sestřelení Grizzlyho.

„Co teď?" zeptala se Scope.

„Musíme zmizet," řekl jsem a skrz implantát otevřel dveře servisního východu.

Kolem uší mi zarachotil zvuk jeducího rychlovlaku a zafíčel vítr.

„Pak že se na střechu nedostanem," ušklíbl jsem se.

„To snad nemyslíš vážně?!" vytřeštila Scope oči.

„Vylez nahoru," řekl jsem prostě. „Protože teď už o nás vědí a půjdou po nás."

„Panebože...tohle nenávidím...A CO KDYŽ SPADNU?!"

„Nespadneš. A dělej, lez!" popohnal jsem jí.

Scope velmi šťavnatě zaklela, ale přesto se servisním okénkem na střechu vlaku vydrápala. Oční implantáty jsme měli oba, takže tma tunelu pro nás nepředstavovala žádný problém.

A pak, že se na střechu dostat nedá.

„Polez za mnou," řekl jsem jí „Uděláme Tao takový menší překvapení."

„Už jen udržet se je o smrt!!" zaječela.

„A právě proto nebudou čekat, že tudy polezeme. Scope, jak dlouho seš u Eurocorpu?"

„Tejden," řekla. „Dřív jsem byla u policajtů odstřelovač."

„A základy taktiky jste tam určitě nebrali, co?" rýpl jsem si s úsměvem.

„Cože? Teď jsem ti fakt nerozuměla."

Zopakoval jsem tedy svou rýpavou poznámku skrz implantát.

“Já tě jednou zabiju, Shadow,” slíbila mi “Jednou to přijde. Jen počkej.”

“Já čekám...,” ušklíbl jsem se.

Přestože jsem lezl první. A Scope mi tedy neviděla do obličeje.

“Fajn, jsme na místě. Lehni si tady,” ukázal jsem na plac na střeše.

“Proč tam?” zeptala se.

“Protože je tam dvojitá stěna a to tě ochrání před palbou,” vysvětlil jsem “Připrav se.”

“Ale já je nevidím!”

“To vůbec nevádí,” ušklíbl jsem se “Je jich tam tolik, že se nedá netrefit.”

Na ta slova jsem začal slézat dolů.

“Kam jdeš?!”

“Scope, tenhle vůz mají Tao a ten pankáč jen pro sebe, nikdo jiný tam není. Kontroloval jsem jak kamery, tak záznamy. Je to jen mezi námi.”

“OK. Ale jak chceš zdrhnout?”

“Já ten vagón odstřihnu až se nám to bude hodit,” ukázal jsem jí balíček semtexu a rádiový detonátor.

Scope, přestože byla doted' strohá se vesele rozesmála.

„Něco jsem zaslechl," řekl Agent 18 „Nad námi."

„Tunel je nepravidelný. Může to vést ke slyšinám," prohlásil Velitel a tím věc považoval

za vyřízenou. Agenti Tao měli ještě menší slovní zásobu, než agenti Eurocorpu. Implantáty byly silnější, agenti poslušnější, ale taky tupější. A to se mi teď náramně hodilo. Už jsem se chystal vystřelit, když...

„KRISTE!!“ ulevila si Scope „Shadow, musím dolů! Tunel se tady zužuje a strhlo by mě to!!“

„OK, beru na vědomí, stáhni se. Budu muset vymyslet něco lepšího.“

Zklamaně jsem se z prostoru mezi vagony stáhl. Život je někdy opravdu těžký.

„Do háje!“ řekla ještě jednou, když jsem jí pomohl skrz servisní východ zpět do vlaku.

Scope se na mě otočila a zabodla do mě prst. „Příště tam ležeš ty!!“ dodala zuřivě.

„O to se nebudu hádat,“ povzdychl jsem si „Mám nápad. Ale bude znít šíleně.“

Scope se plížila servisní šachtou nad kupé s agenty. Protože se tam narozdíl ode mě vešla, protesty jí moc nepomohly.

„Něco slyším. Nad námi,“ zaslechla pod sebou.

„Vlak je starý. Pravděpodobně krysy,“ odvětil jiný hlas.

Ušklíbala se a plazila se dál. Když byla u osvětlení, zaradovala se. Mohla nastražit past...

„Povedlo se?“ zeptal jsem jí, když slezla ze servisní šachty „Probůh ty vypadáš,“ dodal jsem, když jsem viděl jak je špinavá.

„Zatracený pavučiny!“ zasupěla „Byl tam strašnej smrad.“

„Věřím, ale povedlo se ti to. Teď to nech na mě, zbytečně bys riskovala.“

Najednou se začala ozývat od vchodu střelba a jeden agent padl k zemi. Tao ihned opětoval palbu, ale nezdálo se, že by byla účinná.

„Kryjte se!“ zařval Velitel.

Agenti se začali takticky přesouvat ke dveřím, to místo střelec neopustil, jenže v tu chvíli se stalo něco, co nikdo z nich nečekal. Poblíž osvětlení se ozvala malá exploze a dovnitř dopadl granát se slzným plynem. A ještě jeden. S nervovým plynem.

„VEN!!!“ zaječel Velitel, když ty plechovky poznal.

Ale než stihl někdo vůbec zareagovat, pancéřovaná okna vyjela nahoru a uvěznila je v kupé.

A plyn stále unikal... Velitel si uvědomil, že pokud něco rychle nevymyslí, jsou do dvou minut mrtví. Pokusil se tedy o zoufalou věc. Do granátů vystřelil. Ani trochu to nepomohlo.

„Pfuj to je smrad,“ ulevil jsem si, když jsem vlezl do kupé „NE!“ zakřičel jsem na Scope „Ty sem nelez. Nemáš integrovanou plicní plynovou filtraci.“

„Co?“

„Je tu CS-28. Nervový plyn.“

„Aha. Tak si to tam užij,“ rýpla si.

„Já tě jednou zabiju.“ prohlásil jsem.

Prohledal jsem těla. Moc toho nebylo, pár samopalů, nějaké útočné pušky...čínská výroba. Těžké kulometry byly docela zajímavé. Relativně lehké, podle databáze i celkem přesné a rychlé,

ale přesto, když se to sečetlo a podtrhlo, je to pořád “Made in China”. Na našem trhu maximálně tak střelit někde ve Slumech a to ještě za tak málo, že se to tam ani nevyplatí tahat. Ten pankáč překvapivě ještě žil. Bůh ví, kde splašil plynovou masku a doufal, že když bude hrát mrtvého, že mu to projde.

„Ty tam!“ okřikl jsem ho „Uděláme menší experiment, co ty na to?“ chytil jsem ho za krk a zvedl do vzduchu. Pankáč se rozkvičel jako podřezávané sele a snažil se mlátit a kopat mě. Nepomáhalo to, přesto to zkoušel.

„Poslouchej!“ zatřásl jsem s ním. Pankáč se zklidnil.

„Pust' mě a já ti dám kopy prachů!“ slíbil.

„Stejnak je nemáš,“ ušklíbl jsem se.

„Mám!“ horlivě kýval.

Přes plynovou masku zněl jeho hlas poněkud tlumeně.

„A kde jako?“

„Na nádraží Intercontinental! Schránka 28-8D! Klíček mám v kapse!“

„OK. Tak, teď ten experiment.“

„Dal sem ti prachy!!“ zaječel strachy.

„Já ti za to nic neslíbil.“

Tohle jednání se mi přičilo, totálně odporovalo mým zásadám, ale nebyla jiná možnost. Pankáč donášel a kdybych ho nezabil já, tak pošlou někoho jiného a mně dají přemazat mozek. Stejnak mi to vyžvanil úplně sám

„Dal sem ti půl melounu!! V librách!!“

„Ten experiment.“ zopakoval jsem „Přesvědčíme se, co je na pověstech o škodlivém účinku olova na lidský organismus pravdy.“

„NÉÉÉ!!!“

Pozvedl jsem samopal a do hlavy jsem mu vystřílel pořádnou dávku. Aspoň zemřel rychle.

„Fakt, nekecaj.“ A bezbolestně. K čertu s tím. Kdyby se aspoň bránil, a já bych si sám mohl říct:

„Bránil jsem se taky...“

Pokračování příště

Autor: Zmařas

INZERCE!

ÚPLNĚ NOVÁ!!! NIKDY NEPOUŽÍVANÁ!!! TAKTICKÁ VESTA
BARVA COYOTE
VÝROBCE TAIWAN GUN

CENA: 750,- při rychlém jednání sleva až 200Kč jistá!!!

Kontakt: jira.azd@seznam.cz

oakley černé taktické brýle: 500,- až 400,- model rok 2008

oakley černé taktické brýle: 800,- až 500,- model rok 2009

diesel černé taktické brýle: 300,- až 200,- model rok 2009
malá prasklinka

oakley černé taktické brýle zrcadlovky: 300,- model rok 2006

akita taktické brýle (i jako zimní lyžařské) cena 1000,- až 800,- model rok 2008

všechny brýle jsou NAPROSTO NOVÉ A NEPOUŽÍVANÉ!!!!

original OAKLEY se v ČR pohybují od 5.000 do 20.000,-Kč!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Kontakt: jira.azd@seznam.cz

dokladovka 100,-

trojsumka na M4/AK zásobníky
200-250,-

pistol pouzdro 150-250,-

dvousumka na colt zásobníky
100,-

lékárnička/sumka 150-200,-

výrobce taiwan gun barva coyote
úplně nové a nepoužívané
ceny dohodou cca:

Kontakt: jira.azd@seznam.cz

pažba HK416/M4 cena dohodou: (200-400kč) výrobce VFC

mířidla zadní k
HK416/M4/M16 aj. kov cena
dohodou: (100-200Kč)
výrobce VFC

modulární dokladová kapsa AČR cena dohodou: (150-200Kč) výrobce
combat shield

Kontakt: jira.azd@seznam.cz

Partneři Airsoft Klubu Dejvice

Vydává: AIRSOFT KLUB DEJVICE
www.airsoftdejvice.cz
info@airsoftdejvice.cz
carlos.akd@seznam.cz
AKD 2010